

Motion till riksdagen

1988/89:Jo612

av Carl G Nilsson (m)

Skärgårdsfrågor

Larmrapporterna har under det gångna året varit många när det gäller den marina miljön, såväl på västkusten som på ostkusten. Betydande skador har rapporterats på såväl ål som gädda i bl.a. östgötaskärgården.

En god marin miljö är en förutsättning för yrkesfiskets framtid. För föredragandet behövs forskning och utveckling av småskalig teknologi anpassad till de möjligheter som finns inom skärgårdsområdet.

Förväntningarna var därför stora om att regeringen skulle ställa kraftigt ökade resurser till havsfiskeforskningens förfogande. Dessa förhoppningar har inte infriats.

Vi har många fina skärgårdsområden i Sverige. De är av stor betydelse för det rörliga friluftslivet. Östergötlands skärgård är ett sådant, vilket också är klassat som riksintressant. Många söker sig till skärgården för vila och rekreation. Men denna fantastiska arkipelag skulle inte vara densamma utan en bofast befolkning.

En levande skärgård kan bara bli verklighet om vi skapar förutsättningar för en dräglig tillvaro för den bofasta befolkningen. Utan en bofast befolkning, som på ett naturligt sätt bevarar skärgårdsmiljön, kommer skärgården att på sikt förslitas och möjligheterna till service för fritidsfolket att försämrats.

En särskild forskningsgrupp bör tillskapas för att följa utvecklingen och för att förbättra betingelserna på olika områden. Forskningsgruppen kan knytas till Linköpings universitet och arbeta med bl.a. den marina miljön, med kommunikations- och näringslivsfrågor och utbildningsinsatser med inriktning på skärgårdsområdets särskilda behov.

En forsknings- och utbildningsorganisation av den modell som jag förespråkar finns sedan ett tiotal år i Finland. Den är som ett särskilt skärgårdsinstitut knuten till Åbo akademi och den har redan betytt mycket för utvecklingen inom det finska skärgårdsområdet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om forskning och utveckling angående skärgårdsfrågor.

Stockholm den 23 januari 1989

Carl G Nilsson (m)